

عنوان مقاله:

تقارن ها و تناسب ها در گلستان سعدی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 1، شماره 4 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حسن ذوالفقاری - استادیار دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

سعدی در سخن، داستان پردازی و اندیشه، ذهنی قرینه ساز و قرینه پرداز دارد و همین موضوع باعث می شود کلام او شفاف، منطقی، مستدل و دلنشین گردد. این مقاله می کوشد ابعاد موضوع را در گلستان سعدی بررسی نماید. تقارنهای مورد بررسی ما شامل تقارن در نام بابها، ساخت حکایتها، تقارنهای معنوی و لفظی، تقارن در شخصیت پردازی، آرایه های متقارن چون عکس، تضاد، قلب تشبیه می گردد. بر اساس یافته های این تحقیق سعدی از انواع تقارنهای لفظی و معنوی در سطوح زبانی، مضمونی، داستانی و سبکی خود بهره می گیرد؛ بی آن که این تقارنها به تکلف انجامد. توجه سعدی به سجع پردازی و آهنگ کلام نیز بی ارتباط با ذهن قرینه ساز و قرینه پرداز وی نیست. این تناسب سازی ها و تقارن اندیشی های سعدی سخن او را شفاف، منطقی و آموزشی می سازد. سعی شده است به شکل کمی و با آرایه مثالهای فراوان، موضوع تبیین و تشریح گردد. گفتنی است جز اشاراتی پراکنده تا کنون موضوع به طور منسجم و یکجا بررسی نشده است و جا دارد در باب قرینه سازی و قرینه پردازی به عنوان یکی از شاخصهای سبکی در آثار سعدی بیشتر تحقیق شود.

کلمات کلیدی:

تقارن، تناسب، گلستان، سعدی، شخصیت پردازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209551>

